
286. Marko Kilpi (Innlegg)

Kiitoksia, arvoisa puheenjohtaja, ja erityiskiitos edelliselle puhujalle erittäin hyvästä ja tärkeästä puheenvuorosta.

Olen sitä mieltä, että tämä aihe, mistä me juuri nyt puhumme ja mitä käsittelemme, on yksi tärkeimmistä jos ei jopa tärkein aihe ja asia tässä kokouksessa. Se on kiistatonta.

Olen toiminut yli 20 vuotta poliisina. Sinä aikana jatkuvasti lasten ja nuorten ongelmien kanssa tekemisissä olleena voin sanoa, että ne ongelmat, joita lasten ja nuorten keskuudessa tänä päivänä on, ovat täysin poikkeuksellisia ja ennen kokemattomia. Mielenterveysongelmat ovat aivan poikkeuksellisella tasolla.

Haluan nostaa tässä kohtaa esille myös lasten ja nuorten väkivaltaisen käyttäytymisen, joka on myös täysin poikkeuksellista. Sekin kertoo myös niistä mielenterveyden ongelmista, joita meillä tällä hetkellä on.

Suomessa alaikäisten tekemät henkirikokset ovat viime aikoina vuodesta toiseen olleet ennätyksellisellä tasolla. Ei ole mitenkään normaalia, että 12–13-vuotiaat lapset kulkevat kadulla puukko taskussa ja jopa käyttävät sitä ikätovereitansa kohti. Ruotsissa samanikäiset lapset menevät jengirikollisten luo ja ilmoittautuvat murhaajiksi – siis he haluavat murhata.

Konservatiiveilla on tästä asiasta varauma, joka on tietysti perusteltu. Tätä ongelmaa ei välttämättä täällä ratkaista, vaan se pitäisi ratkaista kansallisesti tai paikallisesti, mutta ikävä kyllä niin ei ole pystytty tekemään.

Kysynkin tässä kohtaa: Missä tämä ongelma ratkaistaan? – Tämä on yhteinen ongelma. Meillä on joka maassa samat ongelmat, ja meillä pitäisi

olla myös yhteisiä ratkaisuja. Missä tämä ongelma ratkaistaan?

Kysymys on lapsista ja nuorista. Kysymys on tulevaisuudesta.

Skandinavisk oversettelse

Tack, ärade ordförande, och tack i synnerhet till den föregående talaren för ett mycket bra och viktigt inlägg.

Jag anser att det tema som vi nu diskuterar och behandlar är ett av de viktigaste, om inte till och med det viktigaste, vid denna session. Det är obestridligt.

Jag har varit polis i över 20 år. Under denna tid har jag ständigt haft att göra med barns och ungdomars problem och kan berätta att de problem som barn och unga har i dag är exceptionella och aldrig tidigare skådade. De psykiska problemen ligger på en helt exceptionell nivå.

Jag vill också lyfta fram det våldsamma beteendet bland barn och ungdomar, som också är helt exceptionellt. Också det vittnar om de problem med den mentala hälsan som vi för närvarande har.

I Finland har minderåriga på senare år begått rekordmånga brott mot liv. Det är inte normalt att barn mellan 12 och 13 år går på gatan med en kniv i fickan och till och med använder den mot sina jämnåriga. I Sverige går barn i samma ålder till gängkriminella och anmäler sig som mördare – de vill alltså mörda.

Den konservativa gruppen har i denna fråga lämnat in en reservation som naturligtvis är motiverad. Detta problem kan vi inte nödvändigtvis lösa här, utan vi måste lösa det på nationell eller lokal nivå, men tyvärr har vi inte lyckats göra det.

Därför frågar jag: Var ska vi lösa detta problem? – Det här är ett gemensamt problem. Vi har samma problem i alla länder och vi borde också ha gemensamma lösningar. Var ska vi lösa detta problem?

Det handlar om barn och ungdomar. Det handlar om framtiden.